

JAK ALEŠ DOSTAL PAPOUŠKA

Vojtěch Stekláč

Alešova babička se rozhodla, že z našeho tloušťika vychová hodného chlapečka.

„Musím zušlechtit tvou duši,“ řekla a dala Alešovi pohlavek, protože on se zrovna dloubal v nose. Aleš zavrčel, že nechce být ušlechtilý, ale babičce to vůbec nevadilo.

„Rozhodla jsem se, že ti koupím nějaké milé zvířátko, aby ses naučil lásce k přírodě a nebyl takový surovec, jako jsou tví kamarádi.“

Těmi surovci myslela Alešova babička Čendu, Mirka a mě.

„Láska ke zvířátku tě zušlechtí, milý Aleši. Budeš se o ně starat a bude se ti to moc líbit, uvidíš.“

Aleš pravil, že zvířátka vůbec nesnáší. Což nebyla tak docela pravda. Aleš miluje husy na pekáči, hovězí v konzervě a tak.

„Pověz, Aleši, jaké zvířátko by sis přál?“ zeptala se tvrdohlavá babička.

Aleš by si jistě nejradši přál malé sele, ale protože tušil, že babička by měla proti praseti, válejícímu se na koberci v kuchyni, jistě nějaké námítky, radši řekl, že by si teda přál králíka. Když se to tak vezme, uvažoval patrně Aleš, smažený králík není také k zahození. Ale babička se zamračila.

„Příznej se, že bys ho chtěl sníst!“

Aleš horlivě přikývl.

„Nic takového,“ řekla babička, „já sama ti vhodné zvířátko vyberu!“

A hned druhý den odpoledne, když se Aleš vrátil ze školy, čekala na něj v pokoji klec s papouškem a babička.

„Co tomu říkáš?“

Aleš neříkal nic, jen kulil oči.

„Podívej, jaké má krásné peří. Je to vzácný papoušek. Když budeš trpělivý, můžeš ho naučit mluvit.“

„Jak bys chtěl, aby se papoušek jmenoval?“ zeptala se babička.

Aleš temně zahučel, že je mu to fuk.

2. Jaké Alešovy kamarády už znáte jménem?

Babička přistoupila ke kleci a udělala na papouška: „Ňu-ňu-ňu.“ Papoušek najednou příšerně zaskřehotal a Aleš se ušklíbl.

„Proč se šklebíš?“ babička přísně svraštila obočí.

„Ten papoušek se ti, babi, směje.“

„Nepovídej hlouposti! Papoušek se ještě neumí smát. Všechno se musí teprve naučit.“

„No dobře,“ řekl otráveně Aleš, protože neměl moc rád, když před ním babička mluvila o učení.

„Budeme mu říkat Žožo,“ rozhodla babička, „protože pro papouška je to velice krásné jméno. A ty ho budeš každý den hodinu učit mluvit!“

Aleš si sice myslel, že Žožo není vůbec žádné krásné jméno pro papouška, ale radši nic neříkal.

„Mně ten papoušek připadá děsně hloupý,“ bránil se, „to bude asi zbytečná práce.“

„Určitě ale nebude tak líný jako ty!“ zamračila se babička. „A basta! Když povídám, že ho budeš učit, tak ho taky učit budeš! Začneš ještě dneska a hned teď!“

„Ále.“

„Tak nedostaneš večeři.“

Aleš se nenávistně podíval na papouška. Co se dá dělat, přece kvůli tomu hloupému ptákovi neprijde o večeři.

„A co ho mám vlastně učit?“

„Všechno,“ řekla babička, „jen ne žádná sprostá slova. Jakmile uslyším od Žoža sprosté slovo, nebudeš smět celý týden ven. Alespoň se odnaučíš mluvit hrubě.“

Babička odešla do kuchyně a Aleš se posadil ke kleci. Připadalo mu, že se na něj papoušek dívá zlomyslně.

„Vidiš,“ řekl Aleš, „já za to nemůžu. To si na tebe vymyslela babička.“

A Aleš začal papouškovi předříkávat. Říkal jednotlivá slova a nutil papouška, aby je opakoval.

Ale Žožo vesele hopkal po bidýlku, zobal semínka, popíjel vodu a Aleše si nevšímal. Aleš se brzy namíchl a papouškovo vyučování jen

předstíral.

AI QUALITY CAMERA
Chcete-li tento příběh pokračovat? Zkuste ho dokončit.

Rozevřel si na klíně atlas, ve kterém byl krvák půjčený od Čendy, jmenoval se Detektiv Babouk a tajemství zrzavé gorily. Vždycky když babička nakoukla do pokoje, Aleš začal honem odříkávat hory, pohoří a oceány a babička spokojeně pokyvovala hlavou.

„Učí se Žožo?“

„Učí.“

„A mluví už Žožo?“

„Ještě ne.“

„Však on bude, uvidíš,“ ujišťovala babička Aleše a chystala večeři. Ještě před večeří přinesla babička velkou deku a řekla, že vždycky na noc musí být klec přikrytá, protože prý papoušek je zvyklý chodit brzo spát a světlo by mu na noc vadilo.

Babička klec s Žožem přikryla a Aleš opatrně vytáhl z kapsy prak na papírové skobičky. Zrovna když babička nesla na stůl talíře s hrachovou kaší a párkem, Aleš vystřelil.

„Co to děláš, ty lumpe?!“ zvolala babička.

„Chtěl jsem jen vědět, jestli už papoušek spí,“ začervenal se Aleš.

Babička rozzlobeně potřásla hlavou a někdo zazvonil.

(Boříkovy lapálie,
ilustroval Adolf Born)

REDMI NOTE 9
AI QUAD CAMERA